

mo vse skupaj v topli, celo vreli vodi. Razgrevanje traja pri različnem sadju različno. Tako: slive, marelice in češnje 20—30 minut, črešnje, breskve, marelice 10—15 minut, hruške obarjene 15—20 minut, neobarjene 20 do 30 minut.

Steklenice je treba pred razgrevanjem zapreti. Da steklenica pri razgrevanju ne poči, ne sme stati na dnu železnega lonca, ampak je treba dati v lonec podložek, lesen ali žičnast. Vodo nalijmo v lonec šele potem, ko steklenice v njem že stojijo, in sicer toliko, da jim sega do vratu. Vreti naj se voda ne pusti, pač pa se sproti toliko hladne prilije, da ne more zavreti. Vrelo voda preveč sadje skrči in so potem posode preveč prazne videti. Ako se ti to zgodi, tedaj zlij in spravi skupaj sadje iz dveh posod in zapri znova ter daj še za par minut nazaj v toplo vodo.

Ko je razgrevanje končano, se lonec odstavi in se zloži steklenice, ki ostanejo na suhi mizi tako dolgo, da se popolnoma shladijo. Treba je takoj pregledati, če pokrovi dobro držijo, sicer jih je treba znova zavezati in vsaj za nekaj minut steklenice zopet razgrevati. Predno shraniš steklenice, jih zopet preglej in če opaziš, da ni kaj v redu, takoj zopet pokrov izmenjaj in pregrej.

Je pa seveda to vkuhavanje sadja drago, ker je sladkor drag. Je še drug način vkuhavanja sadja, ki je pri nas malo znan, a zaradi nizke cene je zelo praktičen: vkuhavanje sadja v oslajenem kislu. V litru dobrega vinskega kisa razstopimo pol kg sladkorja, dodamo nekaj nageljnovih žbic in cimetine skorje. Med kuhanjem odstranjujmo pene, ko dobro prevre, pa odstranimo tudi žbice in cimeto skorjo. V to tekočino denimo sedaj sadje in ga kuhajmo tako dolgo, da bo primerno mehko. Češnje je treba na več mestih prebosti do koščice, da se bolj preprijijo s tekočino. Ko je sadje primerno ku-

hano, ga denimo hladiti s tem, da ga vzamemo ven in vložimo v navadne konzervne posode. Oslajeni kis še malo prekuhajmo, nato ga vlijmo zopet na vloženo sadje. Steklenice, v katere se sedaj ta topla tekočina vlije, morajo biti segrete, da ne popokajo. Vkuhavanje je končano.

Shramba za sadne konzerve mora biti zračna, hladna in suha. Ako je prostor temen, ohrani sadje tudi svojo naravno barvo. Čim manj pa pozneje steklenice prestavljamo, tem bolje se bo sadje ohranilo.

Kako uperabiš krompir namesto mila, žajfe. Skuhaj krompir napol, da v roki ne razpade. S tem krompirjem drgni potem perilo, ki ti ga bolje belo napravi kakor milo. Krompir tudi ne razjeda barve, zato ga je tudi bolje uporabiti pri perilu, ki je barvano. Nadaljnje postopanje je, kakor če si z milom našajfala.

Zeljnate glave ohraniš do spomladi, ako jih položiš na rušo tako, da je stor zgoraj in se druga druge ne dotikajo.

*

Cene in sejnska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto 19. septembra so pripeljali špeharji 59 komadov svinj. Svinjsko meso je bilo po 13—14, špeh po 13—16 Din. Kmetje so pripeljali 28 voz krompirja po 1,50—2, 5 voz čebule po 3 do 5 (česenj 14) Din, 7 voz zelja po 1,50—3 (kumarce 0,50—1) Din. Osem voz sena po 80—90, otava 65—75, slama 60—70 Din. Kokoši 25—35, piščanci 20—50, raca 18—25, gos 35—50, puran 35—60, domači zajec 6—30 Din. Kislo zelje 4, repa 2 Din, gobe 1—2, grozdje 3—5, hruške 4—5, slive 2—3. Din. Mleko 2—3, smetana 12 do 14, sirovo maslo 28—32 Din. Jajce 1—1,25, med 12—20 Din.

Mariborsko sejnsko poročilo. Na svinjski sejem dne 18. septembra je bilo pripeljanih 397 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari, komad 40—80, 7—9 tednov 90—100, 3—4 mesece 150—200, 5—7 mese-

cev 300—400, 8—10 mesecev 450—500, 1 leto 550—750 Din. Kg žive teže 7—8, 1 kg mrtve teže 9—11 Din. Prodanih je bilo 164 svinj.

*

Policijski stotnik.

V Rimu se bo bavilo prihodnje dni sodišče s pravdo, ki vzbuja svetovno pozornost. Dejanski stan je sledeči:

Lepega dne sta se pojavila pred veliko trgovino z dragulji v Rimu krog poldne policijski stotnik in stražnik, oba v čednih uniformah. Pokazala sta lastniku trgovine črno na belem, da imata pravico: napraviti hišno preiskavo in povelje njega samega izročiti sodišču. Oba dokumenta sta bila opremljena s štampiljko državnega pravdnika.

Pojasnjevala sta še prestrašenemu draguljarju, da mu bosta prebrskala trgovino radi prikrivanja. Osumljen je, da je v zvezi z mednarodnimi tatovi dragocenosti, kojih plen se prikriva baš pod njegovo streho in nato prodaja naprej.

Zamanj je povdarjal draguljar svojo nedolžnost. Z opazko, da je zadeva sodišča presoja o njegovi krivdi ali nedolžnosti, je policijski stotnik zaplenil vse dragulje, nato je odpri še blagajno ter jo izpraznil. Zaplomba je bila z vso natančnostjo prenešana iz trgovine v zunaj pripravljeni avtomobil. Aretirani trgovci je moral sesti v avto med oba policista, voz se je ustavil pred jetnišnico, kjer so draguljarja prevzeli brez vsega v preiskovalni zapor, ker je bilo tako zaukazano v zapornem povelju.

Trgovci je predsedel v preiskavi 4 dni. Ko ga le ni maral nikdo zaslišati, je prosil, naj ga peljejo pred ravnatelja jetnišnice, kjer se je pritožil. Pritožba je bila predložena državnemu pravdniku, kojega podpis je bil zabeležen na zapornem povelju. Državni pravdnik je seve izjavil, da mu ni o zadevi ničesar znanega, da ni videl nikdar za-

in baš delal klobase, je stopil kar k sosedu, da ga naprosi za botra otroku. Sosed sicer ni bil zelo obratn v va-si in so ljudje govorili to in ono. A kaj češ — lilo je in klobasam se je mudilo, drugič bo pa že bolje. Sosed in njegova žena sta bila botra. Čez par dni ta prišla v ves s štruco in kokošjo, da vidi-ta, kako se godi otroku. Nacek je prosil so-se'a, naj mu ne zame-ri, da ga je nadlegoval za botra. In mu je v gostobesednosti ušlo, da je dejal: »Veste, li-lo je tisti dan, lilo. Če ne bi bilo, bi si bil za botra zbral že boljše-ga.« Žena je ležala v postelji, vendar je ta-koj zapazila možovo

izkopati se ni več mogel iz snega, ne se dvigniti, tako utrujenega, tako vsega pobitega in raztepenega se je čutil.

»Premagala me je. Umori me!« mu je blisknilo skozi misli.

»Pomagajte, pomagajte! Umori me!« je zaklical s plašnim, obupanim glasom.

Mariji Korenki je tisti dan telica storila. Preden je zvečer legla, je še šla v hlev pogledat bolno mater in malega telička. Ko se je vračala z leščerbo v hišo, je zaslišala sem z njive polglasne, slabotne klice: »Pomagajte! Pomagajte!«

Postala je, prislunhnila pozorneje. Morda se moti? Ne! Razločno sliši klice, v odmorih, pojemaajoče, kakor bi prosil pomoči in usmiljenja že umirajoč.

Naglo je stopila v hišo, ogrnila veliko ruto in se brzo napotila na njivo. Sneg je bil tako zmrzel, da jo je držal.

Kako se je zavzela, ko je našla v snegu soseda Matijo. Na trebuhu ležeč v snegu je le še slabotno, kakor bi že napol dremal, zdihoval in prosil: »Pomagajte! Pomagajte!«

»Vstani, Matija!«

»Pomagajte! Umori me!«

Marija je postavila leščerbo na sneg in prijela soseda, da bi mu pomogla vstati.

A toliko, da ga je za spoznanje dvignila, je pal kakor nem kamen nazaj v sneg.

»Opri se malo z rokami, Matija. Poklekni, pa te morda spravim pokonci.«

»Pomagajte! Umori me!«

Marija se ga je spet lotila, tresla ga, da bi ga osvežila in zdramila, vzdigovala ga.

»Drži me! Umoriti me hoče!« je ječal venomer. Marije pa ni spoznal, niti je ni čutil.

Tako je spoznala, da je ves trud zastonj.

»Ne bo druge pomoči, po sestro Lucijo stopim.« Z Lucijo sta ga z velikim trudom spravili domov.

VIII.

Ko se je Matija drugo jutro prebudil in se je deloma sam domislil dogodkov pretekle noči, deloma jih je od sestre izvedel, se je še bolj prestrašil: »Pa me sovraži tako silno, da mi po življenju streže?«

Nekaj dni je ležal. V tem času se mu je spet in spet vsiljevala misel: »Kaj, če bi jo Korenki vrnil? Saj me je ta rešila, sicer bi me bila njiva umorila.«

A ga je takoj oplašil škodoželjen glas: »Le vrnil Pa pojdeš v ječo — krivoprisežnik!«

Dal se je res zbegati in je ni vrnil.

Od tedaj se je njive resnično bal. Skrbno se je je ogibal. Le kadar mu je iz nianosti zrasel pogum,